

هفت و هشت ثور، دو فاجعه در تاریخ معاصر کشور

۲۸ اپریل ۲۰۲۲

اکثریت قریب به اتفاق مردم افغانستان در این متفق الرأی اند که کودتای بد فرجام هفت ثور ۱۳۵۷ سر آغاز و علت العلل دوره سیاهی است که از ۴۴ سال بدینسو افغانستان را طعمه جنگ سرد، جنگهای خانمانسوز داخلی و تجاوزات نظامی خارجی ساخته به آزمایشگاه ایدئوژی های مختلف مبدل ساخت. کودتای خونین ۷ ثور و «مرحله تکاملی» آن یعنی ۶ جدی که با تجاوز خونین اتحاد شوروی و بقدرت رسیدن جناح پرچم همزمان بود، افغانستان را از یک کشور مستقل به یک کشور وابسته به اجنبی و میدان مداخلات و عملیاتهایی جاسوسی و تهاجم فرهنگی دول بزرگ و همسایه مبدل ساخت. هرآنچه توسط روسها و ۷ ثوری ها تخریب نشده بود، بعد از ۸ ثور ۱۳۷۱ در جریان جنگهای قدرت میان تنظیمها یا تخریب شد یا در بازار کارخانو در پاکستان و مشهد ایران به فروش رسید. در سطور ذیل بصورت مؤجز از جنایات ارتکاب یافته در دوره های بعد از ۷ و ۸ ثور نام میبریم تا ازاین جنایات هم برای مرتکبین آن که در حالت انکار قرار دارند، واضح گردد که جنایات دوران قدرت شان را مردم افغانستان فراموش نکرده اند، و معلومات تاریخی ای باشد برای نسل جوان که خودشاهد این جنایات نبوده اند.

جنایات انجام یافته در دوره تره کی و امین (اپریل ۱۹۷۸ الی ۱۹۹۲ دسمبر ۱۹۷۹) در افغانستان:

- اختناق شدید سیاسی و سرکوب بیرحمانه دگراندیشان
- زندانی کردن ها و ناپدید ساختن ده ها هزار تحصیل یافته و متخصص در سرتاسر افغانستان
- جنایات جنگی در جریان عملیاتهایی نظامی برای سرکوب مخالفین مسلح
- قتل عام صد ها نفر از مردم کراله کنر
- قتل عام ۲۴۰۰۰ تظاهرات کننده در شهر هرات (مارچ ۱۹۷۹)
- اعتراضات در هزاره جات، بمباردمان ها، دستگیری ها و ناپدید شدن ها
- سرکوب اعتراضات در ولایت کابل
- شکنجه زندانیان سیاسی تا سرحد مرگ یا اعتراف اجباری و بعداً اعدام خودسرانه.

جنایات انجام یافته در دوره کارمل و نجیب الله (دسمبر ۱۹۷۹ الی اپریل ۱۹۹۲) در افغانستان

- تخطی گسترده و سیستماتیک از حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه.
- و اعمال روزمره شکنجه در مراکز تحقیق خاد و زندانها
- کوشش برای سرپوش گذاشتن بالای جنایات خاد با تأسیس محکمه و خارنوالی نام نهاد و نمایشی درچوکات خاد.
- سرکوب بیرحمانه قیام سوم حوت مردم کابل در برابر اشغالگران روس که ده ها کشته و صد ها زندانی در پی داشت.
- سرکوب اعتصابات محصلین پوهنتون کابل با زندانی ساختن صد ها محصل و ده ها استاد.
- تخطی روزمره از حقوق بشر دوستانه بین المللی و ارتکاب جرایم جنگی در جریان جنگ و زندانها
- دستگیری وسیع و متداوم و شکنجه سیستماتیک دگر اندیشان و مخالفین اشغال افغانستان توسط روسها
- شدت و وسعت یافتن بمباردمان های بدون هدف گیری دقیق بالای روستا ها در آغاز دوره نجیب الله
- تکیه بر گروه های ملیشیا و دادن دست باز به آنها در زیر پا کردن قانون و حقوق مدنی مردم ملکی بعد از تصمیم مسکو به خروج قوای نظامی از افغانستان

- تخطی از قوانین جنگ توسط قوت‌های مسلح و ملیش‌های افغان بعد از خروج روس‌ها (۱۹۸۹ الی ۱۹۹۲)

تخلفات از حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه بین المللی بعد از تأسیس دولت اسلامی (۱۹۹۲ الی ۱۹۹۶)

- قبل از کسب قدرت نیز اکثر تنظیم‌های جهادی قوانین جنگ و حقوق بشر دوستان را زیرپامال کردند.
- جنگ داخلی میان تنظیم‌های تشکیل‌کننده دولت در پایتخت که به قتل و جرح ۷۰۰۰۰ فرد ملکی انجامید.
- تجاوز بر بیت المال و مال و ناموس شخصی مردم ملکی در جریان جنگ داخلی
- بم ریزی و راکتباران کور و بدون هدفگیری مشخص توسط طرفین جنگ داخلی بالای مردم شهرکه در نتیجه آن کابل به خرابه و شهر ارواح مبدل شد.
- تخلف از قوانین بشر دوستانه جنگ توسط (نیرو های دوستم و مسعود) برای تسلط کامل بر شمال
- تخلف از قوانین بشر دوستانه جنگ در جنگ‌های اسماعیل خان برای تسلط بر حوزه غرب
- قتل عام و تجاوز جنسی دسته جمعی بالای ناموس مردم افشار کابل توسط تنظیم‌های شامل در دولت
- شکنجه و اعدام های خودسرانه توسط نیروهای حزب وحدت اسلامی بطور خاص در کابل و مزار
- شکنجه، تجاوز جنسی و اعدام های خودسرانه توسط نیروهای جنبش ملی- اسلامی
- راکتباران دوامدار و تکرار شونده شهریان کابل توسط حزب اسلامی حکمتیار
- سایر تنظیمها نیز در دوره ۱۹۹۶-۱۹۹۲ متهم به تخطی از قوانین جنگ و غارت اموال مردم اند
- قتل عام زندانیان طالبان در مزار شریف.
- فروش طیارات نظامی و ملکی به قیمت ناچیز به همسایگان. یک فروند طیاره مسافربری ایربس ملکیت هواپیمائی آریانا به امر برهان الدین ربانی به هواپیمائی ماهان ایران که مربوط سپاه قدس است، به قیمت بسیار ناچیز فروخته شد. کسی نمیداند پول بدست آمده در جیب کی رفت.

مبارزین و اقعی جنگ مقاومت روسی که بدون اهداف کاسبکارانه در این جنگ و یا در مبارزات غیر مسلحانه علیه اشغالگران روس اشتراک کرده بودند، بعد از خروج منفعلانه قوای روس از افغانستان خواستار تأمین صلح به کمک مؤسسه ملل متحد بودند. آنها میدانستند که پاکستان و ایران به کمک گروه های وابسته به خود در پی ضعیف ساختن افغانستان و تبدیل قسمتی از آن به حوزه نفوذ خود اند. آنها از تنظیم‌های وابسته به اجنبی فاصله داشتند. اگر این مبارزین جنگ مقاومت در همان زمان شهید یا در زندان اعدام نشده باشند، با تقوای سیاسی در گوشه ای از افغانستان یا خارج از افغانستان با وجدان آرام از اینکه در زمان اشغال دین وطن خود را ادا کرده و در جنگ‌های تباه کن داخلی سهمی نداشته اند، بسر میبردند. اینها نه فخر میفروشتند، نه امتیاز می طلبند و نه القاب قهرمانی میخواستند. افتخار به آنها.

هیأت مدیره فارو